

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku R. M., H. M., A. X., M. M. i K. X.
przy uczestnictwie M. P.-L. i Województwa [...]
o ustanowienie drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 lutego 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 6 czerwca 2017 r., sygn. akt I Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestniczki M. P.-L. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazał na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego. Sprowadza się ono do tego, czy Sąd, ustanawiając służebność drogi koniecznej, może ograniczyć czas trwania (istnienia) tej służebności terminem, a ponadto zobowiązań do ustanowienia innego dostępu do drogi publicznej. Tak ujęte zagadnienie prawne nie przemawia za przyjęciem skargi do rozpoznania. Po pierwsze, sąd powszechny do niczego wnioskodawców nie zobowiązał, a jedynie określił termin, w ciągu którego mogą korzystać z dotychczasowego dostępu do nieruchomości, więc *de facto* zobligował ich do poszukiwania (zbudowania) innego dostępu, jednak o zobowiązaniu prawnym nie może być mowy. Po drugie, służebności mają charakter terminowy (art. 245 § 2 k.c.), zatem nie budzi wątpliwości dopuszczalność terminowego ustanowienia służebności drogi koniecznej.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw

jw